

Posudek diplomové práce Luboše Gávěla „Motivace k horolezectví“

Univerzita Karlova v Praze. Fakulta tělesné výchovy a sportu, 2010.

Autor se ve své práci zaměřuje na problematiku motivace horolezců. V poměrně rozsáhlé úvodní části práce podrobně charakterizuje svou motivaci k práci, současný stav výzkumů této problematiky v ČR a základní oblasti zpracovávané jak odbornou literaturou „horolezeckou“ tak i „psychologickou“. (Pouze na s. 24 bych dala přednost pojmu osobnostní charakteristiky m. autorem užitého osobnostní charaktery.)

Teoretická část práce věnuje pozornost zejména terminologickému vymezení pojmu horolezectví a důstojně se vypořádává s velmi obtížnou strukturou nejrozličnějších pojetí motivace. Autor zde rovněž předestírá inspirující přehled horolezeckých disciplin. Ráda bych pak ocenila zejména obsažnou a kvalitně strukturovanou kapitolu postihující psychologické modely motivace a autorovo rozpracování teorie flow.

Empirická část práce mapuje prostřednictvím hypotéz vnitřní motivační činitele u horolezců (ve srovnání s vnějšími činiteli) a výkonovou motivaci horolezců (ve srovnání s ostatní – ne horolezeckou - populací). Hypotézy, které autor formuluje, však zaměňují podobu hypotézy experimentální a nulové. S ohledem na to, že je dále autor nezpracovává standardním statistickým postupem, dala bych přednost označení výzkumné otázky, které přesněji charakterizuje situaci.

Hlavním nástrojem zkoumání je v této práci plostrukurovaný rozhovor a dotazník LMI. Autor se při vyhodnocování zaměřuje především na využití relativních četností výpovědí (u 10 probandů mezi 30 a 50 lety). Výsledky jsou dobře popsány a doloženy řadou přehledných grafů. Podle autorových zjištění motivaci k horolezectví ovlivňuje zejména pět faktorů, které jsou částečně syceny vnějšími pobídkami a částečně vnitřními motivy. Tyto faktory označuje jako „Prožitek“, „Atraktivitu“, „Kvalitu horolezecké činnosti“, „Soupeření“ a „Společenské uznání“. Faktory obsahují vlastní specifické motivační kategorie. Horolezecká činnost vykazuje také znaky volních procesů, stavu „flow“ a zároveň vysokou míru motivace k výkonu.

Práci doplňuje také kvalitně strukturovaná diskuse. Pečlivá je i autorova práce s literaturou – jen by snad bylo vhodné použít méně druhotných citací z Nakonečného.

Závěrem doporučuji, aby se předložená práce stala předmětem obhajoby.

V Praze 21.9.2010

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.
(katedra psychologie FF UK)



